

кръста и отгоре бѣла дълга намѣтка съ гугла и широки ржкави и пешове.

Императорскитѣ пазачи разбраха, че чужденцитѣ сж араби, наречени още сарацини, които идватъ съ нѣкаква молба при императора въ Цариградъ. Затова тѣ отвориша портитѣ и пуснаха пжтницитѣ да влѣзатъ като добри гости. Презъ хубави градини арабитѣ се изкачиха на височината, гдето се намиратъ старитѣ дворци и поискаха да се срещнатъ съ Михаила III. А той бѣше още твърде младъ — 18-годишенъ младежъ, безъ брада и мустаци. Но понеже чужденцитѣ идѣха по важна работа, младиятъ императоръ повика своитѣ съветници, министри и полководци въ една голѣма гостна стая и поржча да въведатъ гоститѣ.

Вратата се отвори бавно, тѣлопазачитѣ отдадоха честь и арабитѣ влѣзоха. Съ много поклони, ржкодигане до челото и слагане на гърди, съ голѣма смиреность и почитание гоститѣ поздравиха императора и неговитѣ хора. Императорътъ отъ своя страна поздрави гоститѣ съ дигане на ржка.

Това направиха и неговитѣ съветници.

— Кои сте и за какво идете? Запита императорътъ?

— Ние сме мохамедани — ислями. Нашето отечество е Арабия. Пратени сме отъ нашия *халифъ* (господарь) да Ви помолимъ за нѣщо.

— Бждете свободни. Кажете си молбата.

Най-стариятъ отъ пратеницитѣ, човѣкъ високъ съ най-голѣма и скжпа чалма (мохамеданитѣ не свалятъ чалмата отъ главата си, когато се явятъ предъ царе, крале, дори и въ храма), съ дълга